

niczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu na wyroby i cen na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane w zakładach remontowo-montażowych nadzorowanych przez tę centralę (Monitor Polski Nr 52, poz. 581) oraz wszelkie inne przepisy w zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą.

§ 32. Przepisy uchwały nie dotyczą cen artykułów i robót (usług) przeznaczonych wyłącznie na zaopatrzenie Sił Zbrojnych.

§ 33. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

265

ZARZĄDZENIE Nr 67 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 sierpnia 1964 r.

w sprawie świadczeń zakładów pracy na rzecz punktów konsultacyjnych organizowanych przez szkoły wyższe.

W celu ujednoczenia zasad powoływania, finansowania i działalności punktów konsultacyjnych dla osób studiujących w szkołach wyższych w trybie studiów dla pracujących — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Punkty konsultacyjne dla osób studiujących w szkołach wyższych uruchamiane mogą być przy większych zakładach pracy, prezydiach rad narodowych oraz innych zainteresowanych sprawami szkolenia własnych pracowników instytucjach (zwanym dalej „zakładami pracy”), a także w innych szkołach wyższych nie prowadzących danego kierunku studiów.

2. Warunki uruchomienia przez szkołę wyższą punktów konsultacyjnych oraz zasady ich organizacji określa ministrowie, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

§ 2. 1. Wydatki osobowe związane z prowadzeniem przez szkoły wyższe zajęć dydaktycznych w punktach konsultacyjnych pokrywane są wyłącznie przez te szkoły z własnych kredytów.

2. Minister Finansów zapewni w budżecie Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego i Ministerstwa Oświaty na 1964 r. środki finansowe z rezerwy budżetowej na płace, ubezpieczenia, nagrody i koszty podróży, personelu dydaktycznego realizującego zadania punktów konsultacyjnych.

§ 3. 1. Zakłady pracy, przy których organizowane są przez szkoły wyższe punkty konsultacyjne, ponoszą ze środków własnych na rzecz tych punktów świadczenia związane z:

- 1) zapewnieniem niezbędnego pomieszczenia i wyposażenia (stoły, pulpity, tablice, krzesła, ławki itp.),
- 2) utrzymaniem porządku i czystości, oświetleniem, ogrzewaniem itp.,
- 3) organizacją biblioteki wraz z fachową obsługą,
- 4) wynagrodzeniem kierownika administracyjnego punktu konsultacyjnego.

2. Jeżeli w punkcie konsultacyjnym mają być zgodnie z programem ustalonym przez szkołę wyższą prowadzone również zajęcia o charakterze eksperymentalnym, zakład pracy zapewnia odpowiednio wyposażone laboratoria, war-

szaty, pracownie lub inne niezbędne pomoce naukowe, określone przez szkołę wyższą.

3. Zakład pracy obowiązany jest w razie potrzeby zapewnić na zasadach odpłatności pracownikom szkoły wyższej dojeżdżającym na zajęcia w punkcie konsultacyjnym odpowiednie pomieszczenia noclegowe (miejsce w hotelu lub pokój gościnny).

4. Zakład pracy obowiązany jest wyznaczyć spośród własnych pracowników kierownika administracyjnego punktu, który odpowiedzialny będzie za całość i przydatność inwentarza punktu konsultacyjnego oraz zapewnienie warunków niezbędnych do prawidłowego przebiegu zajęć, objętych planem działalności punktu konsultacyjnego.

5. Zakład pracy obowiązany jest w razie braku odpowiednich połączeń komunikacyjnych zapewnić pracownikom szkoły wyższej dojazd do punktu konsultacyjnego i powrót do szkoły środkiem lokomocji zakładu.

6. Szczegółowe określenie obowiązków i zakresu świadczeń zakładu pracy dotyczących punktu konsultacyjnego powinno być określone zgodnie z zasadami niniejszego zarządzenia w umowie, zawartej przez szkołę wyższą z zainteresowanym zakładem pracy.

7. Poza świadczeniami wymienionymi w ust. 1—5 zakłady pracy nie mogą ponosić żadnych innych dopłat.

§ 4. Zakłady pracy, których pracownicy korzystają z zajęć w punktach konsultacyjnych organizowanych przez inne zakłady pracy, pokrywają na warunkach wzajemnego porozumienia część świadczeń związanych z utrzymaniem tego punktu.

§ 5. Studentom studiów dla pracujących przysługuje zwrot faktycznie poniesionych kosztów przejazdu do punktu konsultacyjnego i z powrotem najtańszym dostępnym środkiem lokomocji publicznej.

§ 6. W odniesieniu do punktów konsultacyjnych uruchomionych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia zakres dotychczasowych świadczeń zakładów pracy na rzecz punktów konsultacyjnych może być utrzymany najpóźniej do dnia rozpoczęcia roku szkolnego 1964/1965.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

266

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 28 lipca 1964 r.

dotyczące zmiany zarządzenia w sprawie ustalenia wykazu wydziałów szkół wyższych, podlegających nadzorowi Ministra Szkolnictwa Wyższego, które uprawnione zostały do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) oraz

§§ 3, 4 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1959 r. w sprawie warunków uprawniających szkoły wyższe,

placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty istniejące poza szkołami wyższymi do nadawania stopni naukowych (Dz. U. Nr 35, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 24 maja 1962 r. w sprawie ustalenia wykazu wydziałów szkół wyższych podlegających nadzorowi Ministra Szkolnictwa Wyższego, które uprawnione zostały do nadawania stopni naukowych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 47, poz. 223 i z 1963 r. Nr 10, poz. 56, Nr 46, poz. 229 oraz Nr 77, poz. 381) wprowadza się zmiany następujące:

1) w załączniku nr 1 zawierającym wykaz wydziałów szkół wyższych uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora, w części II „Wyższe szkoły techniczne”, wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 5 „Politechnika Śląska im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach” po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) Wydział Inżynierii Sanitarnej — doktora nauk technicznych”;

b) ust. 9 „Politechnika Poznańska” otrzymuje brzmienie: „9. Politechnika Poznańska:

- 1) Wydział Budowy Maszyn — doktora nauk technicznych,
- 2) Wydział Budownictwa Lądowego — doktora nauk technicznych”;

c) po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Politechnika Częstochowska:
Wydział Metalurgiczny — doktora nauk technicznych”;

2) w załączniku nr 2 zawierającym wykaz wydziałów szkół wyższych uprawnionych do nadawania stopnia naukowego docenta, w części II „Wyższe szkoły techniczne”, w ust. 7 „Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie” po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5. Wydział Ceramiczny”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Golański*

267

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 6 sierpnia 1964 r.

w sprawie zasad organizacji punktów konsultacyjnych dla osób odbywających studia wyższe w trybie studiów dla pracujących w szkołach wyższych podległych resortowi szkolnictwa wyższego.

Na podstawie art. 16 w związku z art. 13 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rektorzy szkół wyższych mogą tworzyć przy poszczególnych zakładach pracy punkty konsultacyjne dla osób odbywających studia wyższe w trybie studiów dla pracujących na zasadach określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Działalność punktów konsultacyjnych, utworzonych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, rektory szkół wyższych dostosują do zasad, określonych w załączniku, w terminie do dnia rozpoczęcia roku szkolnego 1964/1965.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. *E. Krassowska*

Załącznik do zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 6 sierpnia 1964 r. (poz. 267).

ZASADY ORGANIZACJI PUNKTÓW KONSULTACYJNYCH DLA OSÓB ODBYWAJĄCYCH STUDIA WYŻSZE W TRYBIE STUDIÓW DLA PRACUJĄCYCH

I. Pojęcie punktu konsultacyjnego i jego charakter.

1. Punkt konsultacyjny stanowi zorganizowany wspólnie przez szkołę wyższą i zakład pracy ośrodek umożliwiający organizowanie pomocy w studiach słuchaczom studiów dla pracujących w miejscu lub w pobliżu miejsca zamieszkania studentów.

2. W punktach konsultacyjnych udzielana jest pomoc studentom w ich pracy własnej — w formie konsultacji zbiorowych i indywidualnych, repetytoriów itp. Jeżeli warunki na to pozwalają, możliwe jest także prowadzenie w zakresie ustalonym przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego innych zajęć programowych, przewidzianych w planach studiów dla pracujących.

II. Warunki i tryb uruchamiania punktów konsultacyjnych.

1. Punkty konsultacyjne mogą być uruchamiane przy większych zakładach pracy, prezydiach rad narodowych oraz innych zainteresowanych sprawami szkolenia własnych pracowników instytucjach (zwanym dalej „zakładami pracy”), a także w innych szkołach wyższych nie prowadzących danego kierunku studiów.

2. Uruchomienie punktu konsultacyjnego może nastąpić, jeżeli:

- a) istnieją możliwości rekrutacji, w ciągu kilku lat, na wyższe studia dla pracujących odpowiedniej liczby osób pracujących w danym ośrodku terenowym,
- b) liczba studentów danego kierunku i roku studiów, korzystających z zajęć w punkcie konsultacyjnym, wyniesie nie mniej niż 25,
- c) dla zajęć typu audytoryjnego zapewnione jest odpowiednie pomieszczenie, wyposażone w niezbędne do prowadzenia zajęć urządzenia (stoły, pulpity, tablice itp.),
- d) dla zajęć o charakterze eksperymentalnym zapewnione są odpowiednio wyposażone laboratoria, warsztaty lub pracownie oraz jeżeli
- e) zorganizowana jest biblioteka wyposażona w pomoce naukowe odpowiednie dla danego kierunku studiów.

3. Punkt konsultacyjny uruchamia za zgodą ministra rektor właściwej szkoły wyższej na wniosek zainteresowanego zakładu pracy, uzgodniony z jego organem nadrzędnym i prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Rektor szkoły wyższej, przedstawiając ministrowi wniosek o wy-